

776**USTAWA**

z dnia 22 lipca 1999 r.

o zmianie ustawy o badaniach i certyfikacji.

Art. 1. W ustawie z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 oraz z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) deklaracja zgodności producenta — oświadczenie producenta, stwierdzające na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób, proces wytwórczy lub usługa są zgodne z określoną normą lub innym dokumentem normatywnym — deklaracja powinna być zgodna z wymaganiami Polskiej Normy.”;

2) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad Centrum.

3. Organizację Centrum określa statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, zaopiniowany przez Radę do Spraw Badań i Certyfikacji.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Do zadań Centrum należy w szczególności:

- 1) organizowanie i nadzorowanie systemu badań i certyfikacji,
- 2) akredytowanie laboratoriów badawczych,
- 3) akredytowanie jednostek certyfikujących,
- 4) akredytowanie jednostek kontrolujących,
- 5) certyfikowanie systemów jakości u dostawców,
- 6) certyfikowanie auditorów,
- 7) kontrolowanie:
 - a) akredytowanych laboratoriów badawczych w zakresie ich działalności wynikającej z akredytacji,
 - b) akredytowanych jednostek certyfikujących w zakresie ich działalności wynikającej z akredytacji,
 - c) akredytowanych jednostek kontrolujących w zakresie ich działalności wynikającej z akredytacji,
 - d) certyfikowanych systemów jakości u dostawców w zakresie stawianych im wymagań,
- 8) organizowanie szkoleń i doskonalenie kadr na potrzeby badań i certyfikacji.”;

4) w art. 8 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Centrum może uznawać, zwłaszcza na zasadzie wzajemności, raporty z badań i certyfikaty zgodności członków organizacji, o których mowa w ust. 1, oraz deklaracje zgodności producenta, a także zawierać umowy z innymi organizacjami zagranicznymi o uznawaniu raportów z badań, certyfikatów zgodności i deklaracji zgodności producenta.

3. Centrum może upoważnić krajowe jednostki certyfikujące do uznawania, zwłaszcza na zasadzie wzajemności, raportów z badań, certyfikatów zgodności i deklaracji zgodności producenta.”;

5) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania pracowników Centrum.”;

6) w art. 11 ust. 1 i 4 otrzymują brzmienie:

„1. Przy Centrum działa Rada do Spraw Badań i Certyfikacji, zwana dalej „Radą”. Jest ona organem opiniodawczo-doradczym w zakresie akredytacji, badań i certyfikacji.”

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Rady oraz regulamin działania Rady.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Do zakresu działania Rady należy w szczególności:

- 1) dokonywanie okresowych ocen stanu i kierunków rozwoju akredytacji, badań i certyfikacji,
- 2) formułowanie propozycji i wyrażanie opinii w zakresie bieżącej realizacji zadań, o których mowa w art. 7,
- 3) formułowanie propozycji zmian w przepisach prawnych w zakresie akredytacji, badań i certyfikacji.”;

8) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyroby wyprodukowane w Polsce, a także wyroby importowane do Polski po raz pierwszy, mogące stwarzać zagrożenie, albo które służą ochronie lub ratowaniu życia, zdrowia i środowiska, podlegają — zależnie od stopnia zagrożenia — obowiązkowi:

- 1) certyfikacji na zastrzeżony przez Centrum znak bezpieczeństwa i oznaczenia tym znakiem lub
- 2) wystawiania przez producenta, na jego wyłączną odpowiedzialność, deklaracji zgodności.”,

b) dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:

„1a. Wyroby, o których mowa w ust. 1, wyprodukowane w Polsce lub pochodzące z kraju, z którym Polska zawarła porozumienie w sprawie uznawania certyfikatu zgodności

lub deklaracji producenta, są dopuszczone do obrotu po weryfikacji certyfikatu zgodności lub deklaracji zgodności producenta, dokonywanej przez polskie jednostki certyfikujące.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do certyfikatów wydawanych przez polskie jednostki certyfikujące.

1c. Czas weryfikacji dokumentu, o której mowa w ust. 1a, nie może przekroczyć 21 dni od dnia dostarczenia pełnej dokumentacji.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podstawą oceny wyrobów i usług, o których mowa w ust. 1 i 2, są Polskie Normy oraz właściwe przepisy prawne.”,

d) w ust. 5 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) urzędzeń medycznych w rozumieniu odrębnych przepisów,

7) żywności (środków spożywczych, substancji dodatkowych dozwolonych i używek) w rozumieniu odrębnych przepisów.”;

9) dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz wyrobów i usług z zakresu, o którym mowa w art. 13 ust. 1, 1a i 2, w tym wykaz wyrobów podlegających obowiązkowej certyfikacji na znak bezpieczeństwa.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Badań wyrobów, o których mowa w art. 13 ust. 1, art. 18 i art. 19, dokonują akredytowane laboratoria badawcze.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wyrobów, dla których wydawany jest dokument, o którym mowa w art. 13 ust. 1a, dopuszczający wyrób do obrotu.

3. Zasady działania laboratoriów badawczych oraz zasady ich akredytacji są określone w Polskich Normach.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Rady, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb akredytacji laboratoriów badawczych i jednostek kontrolujących.”;

11) skreśla się art. 17;

12) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Właściwi ministrowie, po zasięgnięciu opinii Dyrektora Centrum, mogą określić, w drodze rozporządzenia, wyroby i usługi, które nie mogą być nabywane przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne, jeżeli dostawca nie przedstawi odpowiedniego certyfikatu.”;

13) w art. 20a skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz przepisów ustawy — Prawo o ruchu drogowym i innych przepisów dotyczących homologacji wyrobów.”;

14) w art. 21:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Rady, określi, w drodze rozporządzenia, tryb certyfikacji wyrobów.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Rady, może określić, w drodze rozporządzenia, tryb akredytacji jednostek certyfikujących wyroby.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania dokumentów dopuszczających do obrotu wyroby, o których mowa w art. 13 ust. 1a, oraz rodzaje tych dokumentów.”;

15) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Rady, może określić, w drodze rozporządzenia, tryb akredytacji jednostek certyfikujących systemy jakości.”;

16) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Rady, określi, w drodze rozporządzenia, tryb certyfikacji audytorów.”;

17) skreśla się art. 24;

18) w art. 25:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności związane z akredytacją, badaniami i certyfikacją oraz weryfikacją.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego

do spraw gospodarki, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalne wysokości opłat, o których mowa w ust. 3.”;

19) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który wprowadził do obrotu wyroby podlegające oznaczaniu znakiem bezpieczeństwa, a nie oznaczone tym znakiem, wyprodukowane niezgodnie z wymaganiami stanowiącymi podstawę przyznania prawa stosowania tego znaku lub nie posiadające dokumentu dopuszczającego do obrotu, a także nie spełniające wymagań stanowiących podstawę do wydania tego dokumentu, jest obowiązany wpłacić do budżetu państwa kwotę stanowiącą 100% sumy uzyskanej ze sprzedaży zakwestionowanych wyrobów.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, określi, w drodze roz-

porządzenia, tryb stosowania sankcji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz okres, za jaki sankcja może być wymierzona, ale nie dłuższy niż 3 lata.”;

20) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpłaty z tytułu należności, o których mowa w art. 26 ust. 1 i 2, obciążają dochód po opodatkowaniu.”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 26” zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 1 i 2”.

Art. 2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczas obowiązujące, jeżeli nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*